

Danske Slagtermestre

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Note fra SAU-sekr.

Medsendte bilag 3, artikel fra Politiken
"Fedtafgift: Sådan stiger prisen på dit kød" kan
rekvireres ved henvendelse til
udvalgssekretariatet

Odense, den 1. februar 2011.

**Vedr. L 111 (Forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)
- Anmodning om foretræde**

Danske Slagtermestre er stærkt bekymret over konsekvenserne af ovennævnte lovforslag og står helt uforstående over for, at et stort flertal i Folketinget at dømme efter 1. behandlingen finder en afgift som den foreslåede gavnlige for det danske samfund.

Danske Slagtermestre anmoder på denne baggrund og med henvisning til vedlagte bilag venligst om **foretræde for Skatteudvalget** snarest muligt.

Med venlig hilsen
DANSKE SLAGTERMESTRE

Leif Wilson Laustsen,
formand

Torsten Buhl,
direktør

Bilag 1: Danske Slagtermestres kommentarer til L 111.

Bilag 2: Spørgsmål vedr. L 111.

Bilag 3: "Fedtafgift: Sådan stiger prisen på dit kød", Politiken.dk d. 26. januar 2011.

Danske Slagtermestre

Bilag 1.

Danske Slagtermestres

kommentarer til L 111 (Forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven):

Lad det være sagt straks: Den foreslåede afgift på mættet fedt er ud fra enhver betragtning decideret tåbelig.

1. Den vil næppe bidrage positivt til statskassen.
2. Den vil efter alt at dømme stride mod EU-retten, hvilket vil blive søgt fastslået ad rettens vej med krav om tilbagebetaling.
3. Den vil ikke gavne folkesundheden – tværtimod.
4. Den vil være dyr og bøvlet at håndtere i praksis, især for små og mellemstore virksomheder.
5. Den vil navnlig ramme virksomheder – og dermed beskæftigelsen – i ”udkantsdanmark”.
6. Den vil øge grænsehandelen.
7. Den vil begunstige supermarkederne på bekostning af især slagterbutikkerne.
8. Den vil øge inflationen.
9. Den vil øge den offentlige sektor.

Og:

10. Den vil bidrage til politikerleden.

Ad 1: Den vil næppe bidrage positivt til statskassen.

Det er tanken, at fedtafgiften skal bidrage med godt 1,35 mia. kr. årligt til finansiering af "Forårspakke 2.0". Når man indregner det fald i momsindtægterne, som følger af, at detailomsætningen af de afgiftsramte varer forventeligt falder med 4 procent, bliver bidraget kun godt 1 mia. kr. årligt.

I 2011 skal der bruges næsten 3 mio. kr. på at stable et nyt statsapparat på benene til at håndtere og afgiften. Det vil løbende koste 6 mio. kr. at holde kørende, skønner ministeriet.

Virksomhederne skal af med 161 mio. kr. i "omstillingsomkostninger" og årligt 35 mio. kr. til det administrative bøvvl med afgiften.

Skatteministeriet regner med, at disse udgifter fuldstændigt overvæltes på forbrugerne. Dette forudsætter imidlertid, at afgiften rammer alle berørte varer og virksomheder fuldstændig ens inden for de respektive brancher. Det er slet ikke tilfældet, jfr. nedenfor. Afgiften vil derfor uvægerligt medføre beskæftigelsesfald og muligvis virksomhedslukninger.

Afgiften vil således ikke blive en nettobidrager til finansieringen af Forårspakkens lempelse af indkomstskatten. Den vil formentlig tværtimod skabe et hul i statskassen.

Danske Slagtermestre kan i øvrigt henvise til følgende citat fra lovudkastets bemærkninger (1. Indledning). Citatet er en gengivelse fra Forebyggelseskommissionens rapport fra 2009:

"en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter og vegetabiliske fedtstoffer på 20 kr. pr. kg skønnes at kunne reducere det samlede forbrug af mættet fedt med omkring 3 pct. Kommissionens beregninger viser, at denne afgiftsforhøjelse kun har en begrænset virkning for mellemlivetiden. En afgift på mættet fedt (uden kød) på 20 kr. pr. kg forventes at medføre en nettoprovenugevinst for staten på ca. 1. mia. kr. samt betyde betydelige administrative byrder og øge omkostningerne for udvalgte erhverv. Kommissionen har vurderet muligheden for at pålægge en afgift på mættet kød. En sådan afgift vurderes umiddelbart at være meget vanskelig og dyr at administrere."

Ad 2: Den vil efter alt at dømme stride mod EU-retten, hvilket vil blive søgt fastslået af domstolene med krav om tilbagebetaling.

Fedtafgiften er efter al sandsynlighed i strid EU-retten Hvis lovforslaget vedtages af Folketinget, vil Danske Slagtermestre alene eller i alliance med andre organisationer søge afgiften underkendt af domstolene med krav om tilbagebetaling af eventuelt betalt afgift samt erstatning for det omsætningstab, som afgiften måtte have afstedkommet igennem omsætningskæden – ifølge lovudkastet forventeligt et omsætningsfald på 4 procent af de afgiftsbelagte varer.

Ad 3: Den vil ikke gavne folkesundheden – tværtimod.

Der findes os bekendt ingen nyere forskning, som angiver mættet fedt som årsag til hjerte-kar-sygdomme eller andre folkesygdomme. Derimod kan et nedsat indtag af fedt være decideret farligt for visse befolkningsgrupper, ikke mindst småbørn og ældre.

Erfaringer fra både USA og Europa viser, at forekomst af fedme stiger i takt med, at fedtindtaget blandt befolkningerne reduceres. Fødevarer erhvervet har gennem produktudvikling frivilligt fjernet 25 % af det mættede fedt svarende til 2,5 kg/person/år eller 13 mio. kg. Alligevel – eller måske netop derfor? – er forekomsten af fedme steget. Der er altså øjensynligt ingen entydig sammenhæng mellem indtaget af mættet fedt og folkesundheden – og hvis der er nogen, er det den modsatte af den, som lovudkastet forudsætter.

Lovudkastet bygger angiveligt på Forebyggelseskommissionens anbefalinger fra 2008. Der er af flere forskere påpeget, at disse anbefalinger stammer fra ældre og ikke nyere forskning. Denne nyere forsknings konklusioner kan ikke legitimere en fedtafgift ud fra en sundhedsmæssig betragtning.

Der vil med det nye lovforslag være en risiko for, at vi i fremtiden vil se dårligere fødevarer, idet prisen på fødevarer kan medføre, at de fyldes med forskellige stivelsesprodukter og vand for at kompensere for endnu en prisstigning set i sammenhæng med Danmarks i forvejen høje fødevarerpriser, der blandt andet skyldes den høje moms på fødevarer set i forhold til øvrige EU lande.

Ad 4: Den vil være dyr og bøvlet at håndtere i praksis, især for små og mellemstore virksomheder.

Det administrative bøvlet vil være forholdsvis mere belastende for de små og mellemstore virksomheder end for de store, som har større omsætning at brede byrden ud på. Da tanken bag afgiften er, at både den og de med den forbundne omkostninger skal overvælttes på køberne, betyder det, at afgiften vil skævvride konkurrencen til ugunst for de små og mellemstore virksomheder, idet disses varer vil blive uforholdsmæssigt dyrere end de stores ved en sådan overvæltning.

Derudover har Danske Slagtermestre slagtehus, der slagter producentslagtninger (producenten får sine egne dyr retur), som producenterne benytter i egen husholdning eller videresælger privat. Danske Slagtermestre går ud fra, at kødet fra disse dyr ikke skal pålægges afgift, da der er tale om en proces, hvor slagteriet udfører et lønnet arbejde (og ikke juridisk ejer kødet) og tilbagesender det slagtede kød.

Hvis dette ikke er tilfældet (og der skal pålægges afgift), vil man med stor sandsynlighed kunne frygte, at disse producentslagtninger vil blive foretaget af hjemmeslagtere ude på hos producenterne – og det vil være situationer, hvor der ikke bliver foretaget kødkontrol mv. Vi skal gøre opmærksom på, at det er fuldt lovligt, at foretage hjemmeslagtninger, når dette er til ejernes eller de ansatte på gårdens husholdning. Det vil med andre ord betyde, at Danske Slagtermestres slagtehus bliver underlagt helt urimelige konkurrencevilkår i forhold til hjemmeslagtere, som ikke får yderligere byrder af afgiften, og deraf må det forventes, at hjemmeslagtere bliver et mere udbredt fænomen.

Ad 5: Den vil navnlig ramme virksomheder – og dermed beskæftigelsen – i "udkantsdanmark".

Det må kraftigt understreges, at de små og mellemstore virksomheder, som Danske Slagtermestre repræsenterer, og som særligt ligger i "udkantsområderne", slet ikke er gearede til yderligere administrative belastninger, og at virksomhedslukninger ikke er en urealistisk konsekvens af den foreslåede lov.

En sådan konsekvens bør også indgå som en ikke usandsynlig eventualitet i beregningerne af fedtafgiftens samlede nettobidrag til samfundsøkonomien.

Såfremt de påregnede kontrolbesøg o.lign., som offentlige myndigheder måtte foretage i medfør af denne lov, tænkes betalt af virksomhederne, vil disse udgifter skulle føjes til lovens omkostninger for erhvervet. Også her er det klart, sådanne omkostninger vil ramme små og mellemstore virksomheder forholdsvis hårdere end store virksomheder. Det samme gælder de bøder, som utvivlsomt vil falde.

Ad 6: Den vil øge grænsehandelen.

Danske Slagtermestre frygter – i modsætning til Skatteministeriet – en betydelig forøgelse af grænsehandelen med de afgiftsramte varer, hvilket understøttes af erfaringerne hidtil. Til ministeriets bemærkning om, at mange af de berørte varer har "kort holdbarhed", bemærkes, at kummefryseren er opfundet.

Ad 7: Den vil begunstige supermarkederne på bekostning af især slagterbutikkerne.

De varer, der forhandles i f.eks. slagter- og ostebutikkerne, vil meget høj grad blive ramt af fedtafgiften. Supermarkederne, derimod, har typisk mange non-food-varer og andre varer, som ikke rammes af fedtafgiften. Disse butikker og kæder vil derfor kunne brede en merudgiften som følge af afgiften ud på så mange varenumre, at afgiften ikke vil kunne mærkes. Det vil specialbutikkerne ikke kunne. Derved gøres de unødigt sårbare i konkurrencen med supermarkederne, og nogle vil utvivlsomt lukke.

Den igangværende afskaffelse af Lukkeloven virker i øvrigt i samme retning: Mod færre specialbutikker.

Ad 8: Den vil øge inflationen.

Det er klart, at hvis inflation = prisudvikling, og hvis afgiften skal øge priserene på de afgiftsramte varer, så fører afgiften til en tilsvarende inflation, uanset om omsætningen på disse vare falder som forventet eller ej.

Ad 9: Den vil øge den offentlige sektor.

Se ovenfor under 1.

Ad 10: Den vil bidrage til politikerlederen.

Både statsministeren og de øvrige økonomiske ministre, heriblandt skatteministeren, har ved talrige lejligheder erklæret, at nye og/eller højere skatter på erhvervsvirksomhederne vil være meget skadelige for det danske velfærdssamfund.

I regeringsplanen "Viden > vækst > velstand > velfærd" kan man læse følgende: "Skattestoppet, der har skabt økonomisk tryghed for den enkelte familie og virksomhed, vil blive videreført."

Den foreslåede fedtafgift kan end ikke med den bedste vilje opfattes som andet end en ny skat.

Det er frustrerende at opleve, hvordan regeringen ustandselig siger ét og gør det modsatte. Fedtafgiften er et skoleeksempel herpå. Det er sådanne handlinger, som giver indtryk af, at regeringen faktisk ikke agter at føre den politik, som den proklamerer at ville føre. Det er fair nok ikke at kunne få flertal for det, man ønsker, eller at ønske noget, som andre, herunder erhvervslivet er uenige i. Men når man på eget initiativ søger præcis det modsatte af det, som man hævder er nødvendigt, gennemført, kan det kun opfattes som uvederhæftigt – og uvederhæftige politikere fremmer selvsagt den omsiggribende lede ved hele det politiske system – og dermed respekten for både lovgivningen og myndighederne – og således i sidste ende hele det civile samfundets fundament.

Danske Slagtermestre

Bilag 2.

Spørgsmål vedrørende L 111 (Forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)):

1. Danske Slagtermestre har noteret sig, at slagterier og opskæringsvirksomheder ifølge lovforslaget har mulighed for at få refunderet afgift for affaldsprodukter – henholdsvis 27,5 % for svine kroppe og 25 % ved opskæring af øvrige dyrearter. Danske Slagtermestre mener, at dette vil give en konkurrencemæssig forvridding for danske virksomheder, der producerer kødprodukter (pølser, pålæg, middagsretter m.v.), idet de ifølge lovforslaget ikke vil kunne få refunderet den afgift, der må være pålagt de affaldsprodukter (animalsk affald), der bliver i forbindelse med produktionen, ex. bortskæring af sener og brusk. Som det ser ud nu, bliver der tværtimod afregnet afgift af dette animalske affald – dog undtaget for ovennævnte refusion på slagteriet, men der forekommer jo andet affald på forædlingsvirksomhederne, idet visse af disse virksomheder også har en betydelig mængde af animalsk affald. Er der tænkt på forædlingsvirksomhederne i denne forbindelse?
2. Vegetabiliske olieprodukter vil blive pålagt afgift, og dette får naturligvis indflydelse på de virksomheder, der anvender disse produkter i deres produktion. Danske Slagtermestre mener, at afgiften vil være stærkt konkurrenceforvridende over for danske virksomheder, der bruger store mængder af olie til stegning i deres produktion, ex. danske producenter af chips og snacks, idet disse ikke kan få refunderet afgiften på brugt/anvendt stegeolie. Dette kan meget vel betyde, at disse producenter kan blive nødsaget til at flytte deres produktion til udlandet. Dette kan bl.a. gælde OK Snacks i Ejstrupholm. Kalkuleres der med lovforslaget med de samfundsøkonomiske konsekvenser af denne effekt: udflytning af arbejdspladser?
3. For at kunne kategoriseres som oplagsholder skal der være en klar adskillelse i produktionslokalerne samt på lageret, således at det til hver en tid fremgår hvilke varer, virksomheder er oplagsholder på (ex. varer til eksport), og hvilke varer, der skal beregnes afgift på. Medfører dette ikke en risiko for, at små virksomheder opgiver deres eksport, da de ikke kan opfylder kravet til opdeling – og dermed ikke kan blive oplagsholder?
4. Danske Slagtermestre forudser, at afgiften kan medføre, at slagterier og opskæringsvirksomheder opretter et datterselskab i ex. Sverige eller Tyskland for at sælge kødet (uden afgift) til disse udenlandske selskaber, der sælger kødet videre til danske detailbutikker, ex. halal-slagtere, hvorefter detailbutikken bliver importør og selv skal pålægge afgiften og afregne denne til Skat. Er der i lovforslaget kalkuleret med de ekstraomkostninger, som dette vil medføre til skattekontrol i detailhandlen?
5. Lovforslaget tager ikke stilling til den særlige kategori af slagtninger, der foregår på et slagteri – de såkaldte "producentslagtninger", hvor en landmand får slagtet dyr til sin egen husholdning eller til videresalg af kødet. Hvorledes skal denne kategori håndteres?
6. Der er slagterbutikker, der selv udpeger/køber sine slagtedyr på et marked eller hos en landmand og derefter får dyrene slagtet på et slagteri. Hvem skal i sådant et tilfælde afregne afgiften? Butikken, der ejer kødet, eller slagteriet, der slagter dyret? Og hvorledes kontrolleres dette?

Danske Slagtermestre

7. Der er i lovforslaget anført, at der kun kan fås refusion for affald fra slagtedy, hvis disse opskæres i halve og derefter deles i max 3 stykker. Er det sådan, det helt konkret skal forstås? Alt svinekød, der opskæres på slagterierne, grovopskæres i det, der kaldes en 5-punktsdeling (skinke, kam, brystflæsk, forende og mørbrad), alt sammen med ben og svær, der skal bortskæres som affald før salg. Skal alle danske slagterier nu til at lave om på deres grovopskæring for at få refusion for svin? Det vil have stor betydning i forhold til værdiudnyttelsen af kødkroppene og kan betyde kæmpestore tab for virksomhederne, hvis der skal laves om på udskæringsnormerne.

8. Varer til eksport skal ikke afgiftsbelægges. Dermed kan et scenarie blive, at man med muligheden for differencering af fedtafgiften på udskæringsniveau delvis kan eksportere sig ud af afgiften, idet en virksomhed således kan eksportere de fede kødstykker, ex. brystflæsk til baconproduktion, og sælger de magre kødstykker til hjemmemarkedet. Dermed opnår staten ikke det forventede provenu af den samlede afgift. Dette vil endvidere alt andet lige betyde, at supermarkeder, der køber færdigpakket kød, vil købe det magre kød af de store slagterier, der kan differentiere afgiften, og det mere fedtholdige af dem, som ikke differentierer. Er der tænkt på den yderligere konkurrenceforvriddning, der derved sker mellem supermarkeder og de små slagterbutikker, som ikke køber færdigpakket kød, men selv forarbejder det?

Se også vedlagte regneeksempler fra Politiken.dk den 26. januar 2011 (bilag 3).